

TONEELSTUK

Hoe Hippo zijn haar verloor.

Een Afrikaanse fabel over een ijdel en opschepperig
nijlpaard.

AKTE I

Scène 1

In een Afrikaans bos, aan de oever van een rivier, spelen de apen in de bomen. De vogels zingen er lustig op los. De vissen zwemmen in een vijver in het bos. De watervogels vissen aan de rand van die vijver. Een haas huft vrolijk rond.

SPROOKJESVERTELLER

Eens, lang geleden, had Hippo het nijlpaard nog haar.

Hippo het nijlpaard komt het toneel op en loopt trots door het bos.

Af en toe zwaait hij opschepperig met zijn staart.

SPROOKJESVERTELLER

Het was een prachtige, donkerbruine vacht, met heel dik, zijdezacht haar. En trots dat hij erop was! Hij paradeerde door het bos en langs de oever van de rivier. Zwaaide opschepperig met zijn prachtige, zijdeachtige staart en vond dat de andere dieren hem moesten bewonderen.

Hippo blijft staan in het midden van het toneel. Een spot wordt op hem gericht. Hippo bekijkt zijn vacht, voelt aan z'n oren en streelt zijn staart terwijl hij praat...

HIPPO

(opschepperig)

Ben ik niet elegant? Hebben jullie ooit zo'n prachtige zijdezachte vacht gezien?

De vissen, de vogels, de watervogels en de haas gaan door waar ze mee bezig waren. Alleen de apen in de bomen luisteren aandachtig naar Hippo.

SPROOKJESVERTELLER

De meeste andere dieren moesten niets van die opschepperij hebben. Alleen de apen in de bomen sloofden zich uit om hem gelijk te geven.

AAP1

(bewonderend)

Wat ben je toch mooi Hippo!

AAP2

(beetje jaloers)

Jij hebt de meeste haren van allemaal!

(Wordt vervolgt)

AAP3

(vleiend)

Jouw donkerbruine vacht is net zijde, daar kan iedereen aan zien hoe ontzettend belangrijk jij bent!

Terwijl de apen dit zeggen draperen ze slingers van groene klimplanten over Hippo heen en zwaaien door de bomen achter hem aan.

SPROOKJESVERTELLER

Ze gaven hem zo vaak complimentjes, dat hij bijna barstte van trots.

De lichten dimmen op het toneel en het wordt donker.

Scène 2

De lichten gaan langzaam weer aan en het bos is weer vol met de dieren die hun ding doen. Hippo staat aan de rand van de vijver naar zijn spiegelbeeld te staren.

SPROOKJESVERTELLER

Al snel werd Hippo zo ijdel, dat hij bijna de hele dag bij de vijver bleef. Daar kon hij zijn spiegelbeeld in het water bewonderen.

HIPPO

(opschepperig)

Kijk dan toch!

Hippo kijkt even om zich heen naar de andere dieren.

HIPPO

(roepend)

Kom allemaal eens naar me kijken!

Daarna kijkt Hippo weer naar zijn spiegelbeeld, terwijl hij weer zijn oren bevoelt, zijn staart streelt en zijn figuur bekijkt.

HIPPO

(ijdel)

Die apen hebben gelijk! Bekijk mijn zachte oren, mijn schitterende staart en mijn volmaakte figuur maar eens goed. En dan heb ik ook nog de dikste vacht van alle dieren, dus ik móet wel de belangrijkste zijn in het bos.

De lichten op het toneel dimmen en het wordt donker.

Scène 3

De lichten gaan langzaam weer aan. Alle dieren zijn weer in het bos. Hippo staat weer bij de vijver terwijl hij boze gebaren maakt naar de vissen en de watervogels zodra ze bewegen en zijn spiegelbeeld verstoren.

SPROOKJESVERTELLER

En hij werd zo ijdel dat hij de baas begon te spelen over de andere dieren. De vissen en de watervogels mochten geen rimpeltjes meer maken in het spiegelgladde oppervlak van de vijver als hij zichzelf er vol bewondering in bekeek.

Hippo loopt weg van de vijver en roept de vogels uit de bomen. Hij wijst naar zijn vacht en de vogels beginnen zijn vacht schoon te maken.

SPROOKJESVERTELLER

De vogels moesten zijn vacht schoonmaken.

Hippo loopt verder en stap in een paar doorns. Hij roept Haas om de doorns uit zijn voeten te laten halen.

SPROOKJESVERTELLER

Haas moest doorns uit zijn voeten halen. Omdat hij de dikste vacht had en dus het belangrijkste dier in het bos was, stond Hippo erop dat hij de sappigste planten kreeg. En als het geregend had, was hij ook de eerste die vers water uit de rivier mocht drinken.

Hippo staat bij de rivier te drinken.

De lichten op het toneel dimmen en het wordt donker.

Scène 4

De lichten gaan langzaam weer aan. Alle dieren, behalve Hippo, hebben zich in aan de rand van de rivier verzameld en praten druk en boos door elkaar heen.

SPROOKJESVERTELLER

Als een van de dieren ongehoorzaam was, werd hij vreselijk driftig en dreigde hij met de meest afschuwelijke straffen. Na een poosje hadden de andere dieren en schoon genoeg van. Ze hielden een bijeenkomst in het bos, ver weg van Hippo.

WATERVOGEL

(boos)

Het is onuitstaanbaar!

(Wordt vervolgt)

VIS

(verontwaardigd)
We zijn geen baas meer over onszelf!

VOGELS SAMEN

(roepend)
Weg met Hippo!

APEN SAMEN

(roepend)
Weg met Hippo!

ALLE DIEREN IN DE BIJEENKOMST IN KOOR

Weg met Hippo!

HAAS

(druk gebarend)
Nee, wacht eens even!

*Haas gaat in het midden van de kring dieren
staan.*

HAAS

Ik denk dat Hippo er zelf niets aan kan doen. Het
komt vast door die prachtige vacht van hem dat hij
zich zo onmogelijk gedraagt.

*De andere dieren denken na, kijken elkaar
vragend aan, halen hun schouders op.*

AAP2

Nou ja...

WATERVOGEL

Ja...

VIS

Dat zou best kunnen!

AAP3

Misschien heb je gelijk.

Haas kijkt de kring met dieren rond.

HAAS

(samenzweerderig)
In dat geval... heb ik een plan. Jullie doen precies
wat ik zeg en dan zullen we wel eens zien wat er
gebeurt.

De lichten dimmen en het wordt donker.

Scène 5

De lichten gaan langzaam weer aan. De dieren zijn druk bezig in het bos droog gras bij elkaar te zoeken. Hippo ligt op zijn slaapplaats naast een Moelaboom.

SPROOKJESVERTELLER

De dieren deden inderdaad precies wat Haas had gezegd. Eerst zochten ze zoveel mogelijk droog gras bij elkaar.

De dieren leggen het droge gras op een hoop naast de slaapplaats van Hippo.

SPROOKJESVERTELLER

Dat legden ze op een hoop onder de grote Moelaboom, naast de slaapplaats van Hippo. En toen Hippo wilde weten waar ze mee bezig waren, zeiden ze precies wat Haas hun voorgezegd had.

Hippo kijkt vragend naar de dieren die het droge gras op een hoop leggen.

DE DIEREN BIJ DE HOOP

O, prachtig schepsel met uw schitterende haren, edelste en belangrijkste Hippo, we maken uw slaapplaats lekker warm, want het wordt winter en we kunnen niet toestaan dat de koude wind uw dikke vacht met die prachtige haren in de war maakt!

Tevreden met dit antwoord richt Hippo de aandacht weer op zichzelf en aait zijn zijdezachte staart.

De lichten dimmen en het wordt donker.

Scène 6

De lichten flitsen en er klinkt gerommel in de verte. Er is duidelijk onweer op komst.

Alle dieren rennen weg, behalve Hippo, en gaan aan één kant van het bos staan. Hippo draait zich nog eens om in zijn slaapplaats onder de boom.

SPROOKJESVERTELLER

Het onweer kwam dichterbij, de lucht werd zwart en de donder rommelde in de verte. Hippo kroop lekker diep weg in zijn warme nest en de andere dieren renden weg. Ze verstopten zich aan de andere kant van het bos, precies zoals Haas had gezegd.

Haas hurkt halverwege de groep dieren en Hippo.

(Wordt vervolgt)

SPROOKJESVERTELLER

Terwijl zij zich uit de voeten maakten, verstopte Haas zich achter een graspol bij de rivier. Hij wenste uit alle macht dat zijn plan zou lukken en wilde zien wat er ging gebeuren.

Een lichtflits met een knal klinkt op het toneel.

SPROOKJESVERTELLER

Één. Daar was de eerste bliksemflits. Hij siste door de lucht.

Weer een lichtflits en knal.

SPROOKJESVERTELLER

Twee. Dat was de tweede flits. Hij verlichtte de donkere nacht.

HAAS

(ongeduldig)

Kom op, kom op nou! Driemaal is scheepsrecht! Kom op!

Weer een lichtflits en knal.

SPROOKJESVERTELLER

En drie. Dat was de drie-maal-is-scheepsrecht-bliksemflits. Hij sloeg in de grote Moelaboom en stuurde een vurige slang langs de takken omlaag, naar de cirkel van droog gras waar Hippo middenin lag.

Een spot gaat van de boom naar de cirkel van droog gras om Hippo.

SPROOKJESVERTELLER

Binnen een paar tellen was het een muur van wilde, knetterende vlammen.

Het vuur kan op verschillende manieren uitgebeeld worden. Verschillende kinderen met grote papieren vlammen kunnen rond Hippo gaan dansen.

SPROOKJESVERTELLER

En Hippo lag nu helemaal niet meer zo lekker te slapen.

Hippo begint rondjes te rennen over het toneel met de vlammen om hem heen.

SPROOKJESVERTELLER

Hij rende in paniek heen en weer totdat zijn lange haar ook in brand vloog en hij geen keus meer had.

Hippo rent de rivier in.

(Wordt vervolgt)

SPROOKJESVERTELLER

Hij rende zijn slaappleats uit en - PAAHLLLOONSSSSS!
- sprong in de rivier.

*Hippo is in de rivier verdwenen en haas staat
aan de kant te kijken.*

SPROOKJESVERTELLER

Haas stond op de oever en staarde naar de kringen in
het donkere water. Eerst dacht hij dat ze te ver
waren gegaan en dat Hippo - en niet alleen zijn
harige vacht - voor altijd was verdwenen. Maar hij
had zich geen zorgen hoeven maken.

Geluid van regen.

SPROOKJESVERTELLER

Want toen de regen in dikke druppels begon te vallen,
zag Haas iets boven water komen.

Hippo komt met z'n kop uit de rivier.

SPROOKJESVERTELLER

Het was een paar oren, die vroeger zijdeachtig waren
geweest. Ze werden gevolgd door een paar neusgaten,
die vroeger harig waren geweest. Met een diepe zucht
van opluchting ging hij op weg om de andere dieren te
zoeken.

Haas zucht en loopt het toneel af.

De lichten dimmen en het wordt donker.

Scène 7

*De lichten gaan langzaam aan en de dieren staan
weer in een kring bij elkaar.*

*Haas komt het toneel oplopen en gaat in de kring
staan.*

SPROOKJESVERTELLER

(enthousiast roepend)

Het is gelukt! Het is fantastisch goed gelukt. Hippo
mankeert niets, maar zijn vacht, de oorzaak van zijn
trots en zijn onverdraaglijke gedrag is weg. Voortaan
zijn we weer baas over ons eigen leven!

*De dieren zijn dolgelukkig en springen in het
rond.*

De lichten dimmen en het wordt donker.

Scène 8

Het licht gaat langzaam aan.

Hippo komt langzaam uit de rivier en loopt langzaam naar de vijver.

SPROOKJESVERTELLER

En Haas had gelijk. Toen het ochtend was geworden, trok Hippo zijn poten uit de modder van de rivier en liep naar de vijver om eens naar zichzelf te kijken. Hij ontdekte dat hij nu een groot kaal dier was, met alleen wat haartjes in zijn oren.

Hippo ziet zijn spiegelbeeld en staat verstijfd van de schrik.

SPROOKJESVERTELLER

Hij had geen prachtige staart meer, hij had nu een dik, grijs lijf, zonder donkerbruine vacht.

Hippo rent als schreeuwend MWWOEOEOEOEOE, MWOE naar de rivier.

SPROOKJESVERTELLER

Toen hij dat zag, rende hij naar de rivier. Met een luid MWOEOEOEOEOEOE, MWOE blies hij alle adem uit zijn longen en liet zich vol schaamte in het water zakken. En daar is hij altijd blijven wonen. Hij komt alleen boven water als hij lucht moet hebben en hij graast alleen 's nachts langs de rand van het bos. En dan liggen alle dieren die hem nog gekend hebben in zijn donkerbruine zijden dagen, lekker te slapen.

De lichten dimmen langzaam.